

Eccer vót egy király, annak vót egy szép lánya. Férhez adta egy idegen tartománybéli grófho. És az a gróf sötétlelkű gonosz ember vót, kapzsi. Meglett a lagzi, esküvő. Esküvő után a menyasszonyt a kísérettel vitték haza és ez a kapzsi ember a szolgaseregnek adott pénzt, hogy mindegyiök valameddig a násznépet a menyasszonnyal kísérgye el, úgy hogy a kastély üressen maradt. Akkor a menyasszonyának azt mondta, hogy valamit még el kell intéznie apóssával és ő vissza ment, majd siet utánuk. És mikor visszaérkezett, tudta, mellik lakásba vannak, törrel leszúrta mind a ketőt. És volt ott egy rejtett nyillás, azon egy szolga, aki nem távozott el a kastélyból, az mind végignézte ezt a borzalmas dolgot. És a szolga megijedt, nem mert előjönni, ez meg végezte dolgát és sietett el a násznép után. A szolga pedig akkor mert előjönni, amikor a többi szolgák és a vendégsereg visszaérkeztek. Akkor mondta nékik, hogy tessék, és megmondta, hogy ki tette és ki csinálta. Akkor beszéltek róla, tanakodtak, mit kell tenni, abba megállapodtak, hogy ez a szolga elmegy az új asszonyka után és hát annak köll, hogy mindent megmondjon. És úgy is lett, elment utána. Ment, mikor odaérkezett, kéreszkedett be, hogy engedjék be, hogy ő az ő asszonykájával akar beszélni négy szem között, akkor nem akarták, de mégis csak beengedték, mert hát csak erőszakoskodott, hogy engedjék be, beengedték. Beszét vele, megmondta neki, hogy otthon mi van. Hát szegény asszonyka majd lerogyott, hát keménynek köllett, hogy tegye magát, nem volt szabad kimutatni a nagy fájdalmát, mert hogy az ura, meg ne legyen gyanus. Szolgának megmondta, csak menjen vissza és őtet várgya haza, mert ha csak egy mód lesz rá, ő az urát ide visszahozza, mer ott nem tud ártani neki, de itt igen, itt tud. Akkor a szolga elindút vissza és az asszonyka akkor szépen mondta urának, hogy nagyon rosszat álmodott, meg minden, hogy szeretne, nagyon szeretne visszagyünni, de szeretné, ha visszagyünne vele. Eleinte kötekedett, nem akart, de a végén mégis bele-belenyugodott, azt mondta, hogy ha odaérünk a te országtokba, akkor én kérdezek tőled egy pár dolgot, ha arra megfelelsz, akkor elmenek egész odáig. Az asszonka ígérte, hogy hát majd megfelel. Akkor elindútak, gyüttek, gyüttek szépen ballagtak, má mikor beértek ebbe országba, akkor mondta az ura, hogy:

Kincsem, feleségem, Mi annak az oka,
Apád országába Nagyon harangoznak?

Asszonka ráfelelte:

Uram, édös uram, Annak az az oka:
Mikor férhöz adnak, Hírharangot húznak.

Hát megin gyüttek jó sokat, akkor megin az ember kérdezte,
mondta neki, hogy:

Kincsöm, feleségem, Mi annak az oka,
Apád országába Nagyön zakatunak?

Asszonka megin csak mondta:

Uram, édös uram, Annak az az oka,
Mikor férhöz annak, Padokat csinálnak.

No hazaértek, akkor asszonka mondta:

Kocsisom a lóra, Szolgák a kocsira,
Foglyátok, foglyátok Nagy tartomány grófját,
Szüleim gyilkosságát!

Igy, hogy elfogták a gyilkost.

x x x x x x x x

Ezt a mesét tanútam Tury Borcsa nénitül, Rákóczi ucca 15 szám
alatt. Matyika Mihályné született Takács Rozália 57 éves Karád.

/ Olsvai megj.: Vikár a dallam szövegét viszonylag fonetikusán,
a prózát viszont kevert helyesírással közli. Precíz
közlés esetén a prózát revidálni kell./

Porlando

Viktor László,
1955. június

$\text{♩} = 192$

1. - Keresem, feleségem, mi annak az oka?

Apád viszályába nagyon nagyon górnak.

Var:

2. - Uram, edis uram, annak az oka,
nagy tartomány górnak

Mikor terhés adnak, risharangot húznak.

$\text{♩} = 204$

3. Keresem, feleségem, mi annak az oka?

Apád viszályába nagyon zakatának.

4. Uram, edis uram, annak az az oka,
Mikor terhés annak padokat emének.

5. Kocsim a lora, szőlők a kocsra,
Foggyátok, foggyátok nagy tartomány górnak

Smileim gyökösat.